

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/354/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213153
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912213153.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/215/2012-72 zo dňa 24. 03. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a nestranný súd podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b), ods.2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol z dôvodu jeho neodôvodnenosti s poukazom na to, že subjektívny pocit navrhovateľa, ani podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, nie sú dôvodom na prerušenie konania, najmä keď o námietke zaujatosti sudcu vznesenej navrhovateľom už bolo právoplatne rozhodnuté, pričom zákonná sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Zároveň okresný súd poukázal na to, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. (viď uznesenie sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013).

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol zrušiť uznesenie okresného súdu a vrátiť vec na ďalšie konanie s odkazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a), b), c), f), h) O. s. p. Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že dôvod na prerušenie konania navrhovateľ súdu preukázal, nakoľko doručil elektronicky na e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou, v ktorej namietal porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Hoci krajský súd nevyhlásil sudcu okresného súdu (v rozpore s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva), aj tak daného sudcu nemožno považovať za nestranného pre jeho pomer k veci, nakoľko je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Podľa navrhovateľa nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Odporca sa nevyjadril k odvolaniu navrhovateľa.

Krajský súd, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 10 ods. 1 O. s. p., po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s odkazom na ustanovenie § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. z nasledovných dôvodov :

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom odvolania navrhovateľa je procesné rozhodnutie okresného súdu týkajúce sa návrhu navrhovateľa na prerušenie konania.

Podľa ustanovenia § 109 ods.1, 2 O. s. p., súd konanie preruší, ak a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie; b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska, c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenských o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy; b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom; c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V priebehu občianskeho súdneho konania môžu nastať určité okolnosti, ktoré znemožňujú pokračovať v konaní o danej veci buď na prechodný čas, alebo natrvalo. Občiansky súdny poriadok ich označuje ako prekážky postupu konania s odkazom na ustanovenie § 107 O. s. p. Ak nastane okolnosť, ktorá trvalo znemožňuje pokračovať v konaní a vec meritórne rozhodnúť, súd uznesením konanie zastaví. Súd uznesením preruší konanie, ak nastane okolnosť, ktorá bráni pokračovať v konaní na prechodný čas. Súd ex offio obligatórne preruší konanie v prípadoch taxatívne vymenovaných v ustanovení § 109 ods. 1 O. s. p. Súd môže fakultatívne prerušiť konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 2 O. s. p., ak pred prerušením konania urobil iné vhodné opatrenia procesného charakteru, ktoré ale neodstránili okolnosť brániacu v pokračovaní v konaní. Osobitný spôsob obligatórneho prerušenia konania vyplýva z ustanovenia § 110 O. s. p., ktorý je v dispozícii účastníkov konania a závisí od ich: a) komisívneho konania (zhodného návrhu všetkých účastníkov týkajúceho sa prerušenia konania), b) omisívneho konania (zhodný konkludentný prejav vôle všetkých účastníkov, ktorí sa neustanovia bez predchádzajúceho ospravedlnenia na pojednávanie), pričom súd preruší konanie v prípade, ak sa to neprieči účelu konania s výnimkou konania o rozvod, ktoré súd preruší vždy bez skúmania existencie rozporu s účelom konania.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ podal na okresný súd návrh, ktorým sa domáhal zaplataenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších právnych predpisov. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania namietol z dôvodu zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu z titulu, že okresný súd svojím nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa, a teda nemohol byť orgánom súdnej moci, ktorý by o škode rozhodoval s tým, že pridelením veci niektorému sudcovi okresného súdu by bolo porušené právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom. Podľa navrhovateľa s odkazom na rozvrh práce na okresnom súde neexistoval sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý (vzhľadom na pomer k veci a k účastníkom), v dôsledku čoho boli sudcovia okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, preto navrhol podľa ustanovenia § 12 O. s. p. prikázať vec inému súdu.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43NcC/541/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 (súdom nadriadeným podľa ustanovenia § 16 O. s. p.) bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti, pričom sudcovia okresného súdu neboli vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci, okrem iných vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 6C/215/2012, s výnimkou sudcu I.. R. E..

Navrhovateľ elektronickými prostriedkami doručil okresnému súdu návrh na prerušenie konania vrátane sťažnosti na porušovanie základného práva žalobcu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom adresovanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky týkajúcej sa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43NcC/580/2012.

Odvolací súd mal preukázať, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6C/215/2012 Krajský súd v Banskej Bystrici o námietke zaujatosti nerozhodol uznesením sp. zn. 43NcC/580/2012, pričom navrhovateľ nepredložil právne relevantný dôkaz preukazujúci podanie ústavnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43NcC/541/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012. Podľa názoru odvolacieho súdu i v prípade, ak by navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43NcC/541/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012, ktorým nadriadený súd rozhodol o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom, nebol by daný dôvod na obligatórne prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa na základe riadnych, resp. mimoriadnych opravných prostriedkov a nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa Čl. 46 ods. 1 a Čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Zároveň ani skutočnosť, na ktorú poukázal navrhovateľ v odvolaní, že v obdobných prípadoch iné nadriadené súdy v právne a skutkovo zhodnej veci vylúčili všetkých sudcov príslušného súdu, nie je dôvodom na prerušenie konania z dôvodu, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6C/215/2012 bolo vydané uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43NcC/541/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012, ktoré je právoplatné, a teda zásadne nezmeniteľné, pričom je záväzné pre účastníkov v predmetnom súdnom konaní.

So zreteľom na to, žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne, pričom prvostupňový súd v uznesení, ktorým návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, aplikoval správny právny predpis, správne ho aj vyložil s poukazom na to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre obligatórne ani fakultatívne prerušenie konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., alebo ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pretože v danom prípade rozhodnutie súdu nezávisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený súd riešiť ani ako otázku predbežnú a taktiež neprebíha žiadne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a ani súd nedal na takéto konanie podnet, zároveň nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania podľa ustanovenia § 110 O. s. p., odvolací súd potom uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.